Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 342/2014,**

annettu 21 päivänä tammikuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä finanssiryhmittymien vakavaraisuusvaatimusten laskentamenetelmien soveltamista koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 100, 3.4.2014, s. 1)

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 214, 13.8.2015, s. 29 (342/2014)

▼B

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 342/2014,

annettu 21 päivänä tammikuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä finanssiryhmittymien vakavaraisuusvaatimusten laskentamenetelmien soveltamista koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) ja erityisesti sen 49 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ([2]) ja erityisesti sen 21 a artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Olisi estettävä se, että finanssiryhmittymät, joihin kuuluu merkittävää pankki- tai sijoitustoimintaa sekä vakuutustoimintaa, käyttävät omien varojen laskentaan soveltuvia osuuksia moninkertaisesti finanssiryhmittymän tasolla (pääoman moninkertainen hyväksikäyttö) ja luovat omia varoja epäasianmukaisesti ryhmittymän sisällä, jotta saataisiin tarkka käsitys siitä, onko ryhmittymillä omia varoja kattamaan tappiot ja täyttämään omia varoja koskevat lisävaatimukset finanssiryhmittymän tasolla.

(2) On tärkeää varmistaa, että omat varat, jotka ylittävät alakohtaisten vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseen tarvittavat omat varat, otetaan huomioon ryhmittymän tasolla vain, jos varojen siirrolle ryhmittymään kuuluvien yhteisöjen välillä — tai alalta toiselle — ei ole esteitä.

(3) Finanssiryhmittymän olisi otettava omien varojen laskennassa huomioon omat varat, jotka ylittävät alakohtaisten vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseen tarvittavat omat varat, vain silloin, kun kyseiset varat ovat siirrettävissä finanssiryhmittymään kuuluvien yhteisöjen välillä.

([1]) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.
([2]) EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

▼B

(4) Olisi annettava asianmukaiset säännöt, joissa otetaan huomioon, että alakohtaiset omien varojen vaatimukset on suunniteltu kattamaan kyseiseen alaan liittyvät riskit eikä sen ulkopuolisia riskejä.

(5) Jotta voitaisiin varmistaa lisävakavaraisuusvaatimusten johdonmukainen soveltaminen, olisi ilmoitettava alakohtaiset vaatimukset, joihin kuuluvat myös laskentaan liittyvät vakavaraisuusvaatimukset. Kyseiset vaatimukset eivät saisi rajoittaa sellaisten alakohtaisten säännösten soveltamista, joissa säädetään, mitä toimenpiteitä on toteutettava alakohtaisten vakavaraisuusvaatimusten rikkomisen johdosta. Erityisesti, kun finanssiryhmittymän tasolla syntyy vaje, joka johtuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([1]) VII osaston 4 luvun mukaisen yhteenlasketun puskurivaatimuksen rikkomisesta, tarvittavien toimenpiteiden olisi perustuttava mainitussa luvussa vahvistettuihin toimenpiteisiin.

(6) Laskettaessa finanssiryhmittymän lisävakavaraisuusvaatimusta finanssiryhmittymään kuuluville sääntelemättömille rahoitusalan yhteisöille olisi laskettava sekä laskennallinen vakavaraisuusvaatimus että laskennallinen omien varojen määrä.

(7) Direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevassa II osassa esitetään seuraavat kolme teknistä menetelmää finanssiryhmittymän vakavaraisuusvaatimusten laskemiseksi: tilinpäätösten konsolidointi (menetelmä 1), vähentäminen ja yhteenlaskeminen (menetelmä 2) ja yhdistelmämenetelmä (menetelmä 3), joka mahdollistaa menetelmien 1 ja 2 yhdistämisen. Teknisiä laskentamenetelmiä 1 ja 2 olisi täsmennettävä niiden johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Lisäksi olisi täsmennettävä, missä olosuhteissa menetelmää 3 voidaan käyttää, ja varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset sallivat kyseisen menetelmän käytön samankaltaisissa olosuhteissa, soveltavat yhteisiä perusteita ja edellyttävät, että menetelmää sovelletaan johdonmukaisesti kaikissa finanssiryhmittymissä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sallittava menetelmän 3 soveltaminen vain silloin, kun finanssiryhmittymä voi osoittaa, että menetelmän 1 tai 2 soveltaminen ei yksinään olisi kohtuullisesti katsoen mahdollista. Menetelmän 3 käytön olisi oltava ajan mittaan johdonmukaista sen varmistamiseksi, että edellytykset vastaavat toisiaan. Koska teknisiä laskentamenetelmiä käytetään direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevassa I osassa tarkoitettujen teknisten periaatteiden mukaisesti, olisi täsmennettävä myös kyseisiä periaatteita.

(8) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ([2]) mukaisessa ryhmän vakavaraisuuden laskennassa käytettävän menetelmän 1 ja direktiivin 2002/87/EY mukaisessa lisävakavaraisuusvaatimusten laskennassa käytettävän menetelmän 1 olisi katsottava vastaavan toisiaan, koska molemmat menetelmät ovat lisävalvonnan päätavoitteiden mukaiset. Molemmilla menetelmillä varmistetaan, ettei ryhmittymän sisällä luoda omia varoja ja että omat varat lasketaan asianomaisissa alakohtaisissa säännöissä vahvistettujen määritelmien ja rajojen mukaisesti.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

▼B

(9) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 6 kohdassa säädetty säädösvallan siirtäminen teknisten sääntelystandardien hyväksymistä varten liittyy läheisesti direktiivin 2002/87/EY 21 a artiklan 3 kohdassa säädettyyn säädösvallan siirtämiseen, koska molemmissa on kyse mainitun direktiivin liitteessä vahvistettujen laskentamenetelmien johdonmukaisesta soveltamisesta. Jotta varmistettaisiin kyseisissä säädöksissä vahvistettujen laskentamenetelmien johdonmukaisuus ja jotta niiden, jotka kuuluvat kyseisten velvoitteiden soveltamisalaan, olisi helpompi saada näistä säännöksistä kattava käsitys ja tutustua niihin yhtäläisesti, on suotavaa, että kaikki mainittujen säädösvallan siirtojen mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntelystandardit sisällytetään yhteen asetukseen.

(10) Tämän asetuksen olisi perustuttava uusiin alakohtaisiin vakavaraisuusjärjestelyihin, jotka on otettu käyttöön unionissa sen varmistamiseksi, että laskentamenetelmiä sovelletaan mahdollisimman johdonmukaisesti. Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa ennen sitä päivää, jona asetusta (EU) N:o 575/2013 aletaan soveltaa. Sääntöjä, joiden soveltaminen riippuu direktiivin 2009/138/EY soveltamisesta, olisi alettava soveltaa samana päivänä, jona kyseistä direktiiviä aletaan soveltaa. Lisävakavaraisuusvaatimusten nykyisten kansallisten laskentatapojen käyttöä olisi sen vuoksi jatkettava aloilla, joita ei ole yhdenmukaistettu tällä asetuksella, siihen asti, kun asetusta aletaan soveltaa täysimääräisesti, ja vakuutusalan alakohtaisiin sääntöihin perustuvien taustalaskelmien olisi perustuttava laskenta-ajankohtana sovellettaviin vakuutusalan alakohtaisiin sääntöihin.

(11) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan valvontaviranomaiset eli Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä ’EPV’, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä ’EVLEV’, ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, jäljempänä ’EAMV’, ovat toimittaneet komissiolle.

(12) EPV, EVLEV ja EAMV ovat järjestäneet avoimet julkiset kuulemiset niistä teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoineet kyseisiin luonnoksiin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ([1]) 10 artiklan, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ([2]) 10 artiklan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ([3]) 10 artiklan mukaisesti sekä pyytäneet lausuntoa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 37 artiklan mukaisesti perustetulta vakuutusalan osallisryhmältä ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 37 artiklan mukaisesti perustetulta arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä,

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisestaja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

▼B

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa täsmennetään direktiivin 2002/87/EY liitteessä I lueteltuja teknisiä periaatteita ja teknisiä laskentamenetelmiä asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vähentämistä koskevia vaihtoehtoja varten sekä direktiivin 2002/87/EY 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua omien varojen ja lisävakavaraisuusvaatimuksen laskentaa varten.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’vakuutusyrityksen johtamalla finanssiryhmittymällä’ finanssiryhmittymää, jonka tärkein rahoitussektori on vakuutusala direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

2) ’pankin tai sijoituspalveluyrityksen johtamalla finanssiryhmittymällä’ finanssiryhmittymää, jonka tärkein rahoitussektori on joko pankkiala tai rahoituspalveluala direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

II LUKU

TEKNISET PERIAATTEET

3 artikla

Pääoman moninkertaisen hyväksikäytön ja ryhmittymän sisäisen omien varojen luomisen estäminen

Omia varoja, jotka ovat suoraan tai välillisesti lähtöisin ryhmittymän sisäisistä liiketoimista, ei oteta huomioon laskettaessa lisävakavaraisuusvaatimuksia finanssiryhmittymän tasolla.

4 artikla

Omien varojen siirrettävyys ja saatavuus

1. Säännellyn yhteisön tasolla hyväksyttyjä omia varoja, jotka ylittävät 9 artiklassa määritettyjen alakohtaisten vakavaraisuusvaatimusten täyttämisen edellyttämän määrän, ei saa ottaa huomioon finanssiryhmittymän eikä kunkin finanssiryhmittymään kuuluvan säännellyn ja sääntelemättömän rahoitusalan yhteisön omien varojen summan laskennassa, jollei varojen siirrolle finanssiryhmittymään kuuluvien yhteisöjen välillä ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

2. Toimittaessaan koordinaattorille direktiivin 2002/87/EY 6 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetut laskelman tulokset ja laskelmassa tarvittavat tiedot kyseisessä alakohdassa tarkoitetun yhteisön on vahvistettava koordinaattorille 1 kohdan noudattaminen ja toimitettava koordinaattorille todisteet sen noudattamisesta.

▼B

5 artikla

Alakohtaiset omat varat

1. Jäljempänä 2 kohdassa tarkoitettuja säännellyn yhteisön saatavilla olevia omia varoja on oltava mahdollista käyttää kyseiset omat varat hyväksyvän alan aiheuttamien riskien kattamiseen, eikä niitä saa ottaa huomioon muiden rahoitusalojen riskien kattamisessa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut omat varat ovat muita kuin seuraavia omia varoja:

a) asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitetut ydinpääoman, ensisijaisen lisäpääoman tai toissijaisen pääoman erät;

b) direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omat perusvarat, kun kyseiset erät sijoitetaan mainitun direktiivin 94 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti luokkaan 1 tai luokkaan 2.

6 artikla

Finanssiryhmittymän omien varojen riittämättömyys

1. Jos finanssiryhmittymän omien varojen määrä on riittämätön, vajeen kattamiseen saa käyttää ainoastaan niitä omien varojen eriä, joita voidaan käyttää sekä pankki- että vakuutusalan alakohtaisten sääntöjen nojalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut omat varat ovat seuraavat:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 50 artiklassa määritelty ydinpääoma;

b) perusvarat, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivin 2009/138/EY 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti luokkaan 1 eikä näiden erien käyttöä rajoiteta mainitun direktiivin 99 artiklan mukaisesti hyväksytyillä delegoiduilla säädöksillä;

c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 61 artiklassa määritelty ensisijainen lisäpääoma;

d) perusvarat, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivin 2009/138/EY 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti luokkaan 1 ja näiden erien käyttöä rajoitetaan mainitun direktiivin 99 artiklan mukaisesti hyväksytyillä delegoiduilla säädöksillä;

e) asetuksen (EU) N:o 575/2013 71 artiklassa määritelty toissijainen pääoma; sekä

f) perusvarat, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivin 2009/138/EY 94 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokkaan 2.

3. Vajeen kattamiseen käytettävien omien varojen on oltava 4 artiklan 1 kohdan mukaisia.

7 artikla

Johdonmukaisuus

Säänneltyjen yhteisöjen tai finanssiryhmittymään kuuluvan rahoitusalan sekaholdingyhtiön on sovellettava laskentamenetelmää johdonmukaisesti eri aikoina.

▼B

8 artikla

Konsolidointi

Vakuutusyrityksen johtamien finanssiryhmittymien osalta direktiivin 2009/138/EY 230, 231 ja 232 artiklassa säädetyn vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ryhmän vakavaraisuuden laskennassa käytettävän menetelmän 1 on katsottava vastaavan direktiivin 2002/87/EY liitteen I mukaisessa finanssiryhmittymän säänneltyjen yhteisöjen lisävakavaraisuusvaatimusten laskennassa käytettävää menetelmää 1 edellyttäen, että direktiivin 2009/138/EY III jakson mukaisen ryhmävalvonnan soveltamisala ei poikkea olennaisesti direktiivin 2002/87/EY II luvun mukaisen lisävalvonnan soveltamisalasta.

9 artikla

Vakavaraisuusvaatimus

1. Jos sovelletaan vakuutusalaa koskevia sääntöjä, direktiivin 2009/138/EY 100 ja 218 artiklassa tarkoitetut vakavaraisuuspääomavaatimukset, mukaan lukien kyseisen direktiivin 37 artiklan mukaisesti sovellettavat lisäpääomavaatimukset, jotka perustuvat mainitun direktiivin 216 artiklan 4 kohtaan, 231 artiklan 7 kohtaan, 232 artiklaan, 233 artiklan 6 kohtaan sekä 238 artiklan 2 ja 3 kohtaan, on katsottava vakavaraisuusvaatimuksiksi laskettaessa lisävakavaraisuusvaatimuksia.

▼C1

2. Jos sovelletaan pankki- tai sijoituspalvelualaa koskevia sääntöjä, asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan I osaston 1 luvussa säädetyt omien varojen vaatimukset ja kyseisen asetuksen tai direktiivin 2013/36/EU mukaiset vaatimukset, joiden mukaan omien varojen määrän on ylitettävä kyseisten vaatimusten mukainen määrä, mukaan lukien mainitun direktiivin 73 artiklassa säädetystä sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelystä johtuva vaatimus, kaikki vaatimukset, jotka toimivaltainen viranomainen on asettanut mainitun direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla, mainitun direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritelty yhteenlaskettu puskurivaatimus sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 458 tai 459 artiklan nojalla toteutetut toimenpiteet, on katsottava vakavaraisuusvaatimuksiksi laskettaessa lisävakavaraisuusvaatimuksia.

▼B

10 artikla

Finanssiryhmittymän omat varat ja vakavaraisuusvaatimukset

1. Jollei 14 artiklan 7, 8 ja 9 kohdasta muuta johdu, finanssiryhmittymän omat varat ja vakavaraisuusvaatimukset on laskettava asianomaisissa alakohtaisissa säännöissä vahvistettujen määritelmien ja rajojen mukaisesti.

2. Omaisuudenhoitoyhtiöiden omat varat on laskettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ([1]) 2 artiklan 1 kohdan l alakohdan mukaisesti. Omaisuudenhoitoyhtiöiden vakavaraisuusvaatimukset ovat kyseisen direktiivin 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetut vaatimukset.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

▼B

3. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien omat varat on laskettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ([1]) 4 artiklan 1 kohdan ad alakohdan mukaisesti. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien vakavaraisuusvaatimukset ovat kyseisen direktiivin 9 artiklassa vahvistetut vaatimukset.

11 artikla

Monialaisten omistusyhteyksien käsittely

1. Jos pankin tai sijoituspalveluyrityksen johtamaan finanssiryhmittymään kuuluvalla yhteisöllä on vakuutusalaan kuuluvassa rahoitusalan yhteisössä omistusyhteys, joka vähennetään 14 artiklan 3 kohdan ja 15 artiklan 3 kohdan nojalla, kyseiseen omistusyhteyteen liittyviä lisävakavaraisuusvaatimuksia ei saa asettaa finanssiryhmittymän tasolla.

2. Jos 1 kohdan soveltaminen aiheuttaa välittömän muutoksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 3 luvussa tarkoitetulla sisäisten luottoluokitusten menetelmällä saadussa odotettujen tappioiden määrässä, finanssiryhmittymän omiin varoihin on lisättävä kyseistä muutosta vastaava määrä.

12 artikla

Sääntelemättömien rahoitusalan yhteisöjen laskennalliset omat varat ja laskennalliset vakavaraisuusvaatimukset

1. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on omistusyhteys sääntelemättömässä rahoitusalan yhteisössä, kyseisen yhteisön laskennalliset omat varat ja laskennalliset vakavaraisuusvaatimukset on laskettava finanssiryhmittymän tärkeimmän sektorin alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Muun kuin 1 kohdassa tarkoitetun sääntelemättömän rahoitusalan yhteisön laskennalliset omat varat ja laskennalliset vakavaraisuusvaatimukset on laskettava sääntelemättömän rahoitusalan yhteisön lähimmän rahoitussektorin alakohtaisten sääntöjen mukaisesti. Lähin rahoitussektori on määritettävä kyseisen yhteisön harjoittamien toimintojen perusteella ja sen perusteella, missä laajuudessa se harjoittaa näitä toimintoja. Jos lähintä rahoitussektoria ei ole mahdollista yksilöidä selkeästi, on käytettävä finanssiryhmittymän tärkeimmän sektorin alakohtaisia sääntöjä.

13 artikla

Alakohtaiset siirtymäsäännökset ja voimassa olevien sääntöjen jatkamista koskevat alakohtaiset järjestelyt

Lisävakavaraisuusvaatimusten laskennassa sovellettavien alakohtaisten sääntöjen on sisällettävä eri aloilla sovellettavat siirtymäsäännökset tai eri aloilla voimassa olevien sääntöjen jatkamista koskevat säännökset.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

▼B

III LUKU

TEKNISET LASKENTAMENETELMÄT

14 artikla

Direktiivissä 2002/87/EY tarkoitetun menetelmän 1 mukaisen teknisen laskennan täsmentäminen

1. Finanssiryhmittymän omat varat on laskettava konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella direktiivin 2002/87/EY mukaisen lisävalvonnan soveltamisalaan sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti, ja niissä on otettava soveltuvin osin huomioon 5 kohta.

2. Laskettaessa finanssiryhmittymän omia varoja pankin tai sijoituspalveluyrityksen johtaman finanssiryhmittymän konsolidoimattomia sijoituksia on käsiteltävä seuraavasti:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 43 artiklassa tarkoitetut konsolidoimattomat merkittävät sijoitukset rahoitusalan yhteisössä, joka kuuluu vakuutusalalle, on vähennettävä kokonaan ryhmittymän omista varoista;

b) muut kuin a alakohdassa tarkoitetut konsolidoimattomat sijoitukset rahoitusalan yhteisössä, joka kuuluu vakuutusalalle, on vähennettävä kokonaan ryhmittymän omista varoista asetuksen (EU) N:o 575/2013 46 artiklan mukaisesti.

3. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, finanssiryhmittymään kuuluvan yhteisön liikkeeseen laskemat ja samaan finanssiryhmittymään kuuluvan muun yhteisön hallussaan pitämät omat varat on vähennettävä ryhmittymän omista varoista, jos niitä ei ole jo poistettu tilinpäätöksen konsolidointimenettelyssä.

4. Yritystä, joka on asianomaisen tilinpäätössäännöstön mukainen yhteisessä määräysvallassa oleva yhteisö, on käsiteltävä suhteellista konsolidointia tai suhteellisten osuuksien sisällyttämistä koskevien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

5. Jos direktiivin 2009/138/EY soveltamisalaan kuuluva yhteisö kuuluu finanssiryhmittymään, finanssiryhmittymän lisävakavaraisuusvaatimusten laskennan on perustuttava direktiivin 2009/138/EY I osaston VI luvun 1 ja 2 jakson mukaisesti laskettuun saamisten ja velkojen arvostukseen.

6. Jos saamisten tai velkojen arvoihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 2 osan I osaston mukaisia omiin varoihin sovellettavia suodattimia ja vähennyksiä, lisävakavaraisuusvaatimusten laskennassa käytettävien saamisten tai velkojen arvojen on oltava asianomaisten yhteisöjen arvoja, lukuun ottamatta finanssiryhmittymän muiden yhteisöjen saamisia ja velkoja.

7. Jos alakohtaisissa säännöissä edellytetään kynnysarvon tai rajan laskentaa, ryhmittymän kynnysarvo tai raja on laskettava finanssiryhmittymän konsolidoitujen tietojen perusteella sekä 2 ja 3 kohdassa edellytettyjen vähennysten jälkeen.

8. Kun lasketaan kynnysarvoja tai rajoja, finanssiryhmittymään kuuluvia säänneltyjä yhteisöjä, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston 2 luvun 1 jaksossa tarkoitetun laitoksen konsolidoidun aseman soveltamisalaan, on tarkasteltava yhdessä.

▼B

9. Kun lasketaan kynnysarvoja tai rajoja, finanssiryhmittymään kuuluvia säänneltyjä yhteisöjä, jotka kuuluvat direktiivin 2009/138/EY III osaston mukaisen ryhmävalvonnan piiriin, on tarkasteltava yhdessä.

10. Kun lasketaan kynnysarvoja tai rajoja säännellyn yhteisön tasolla, finanssiryhmittymään kuuluvien säänneltyjen yhteisöjen, joihin ei sovelleta 8 eikä 9 kohtaa, on laskettava kynnysarvonsa ja rajansa erikseen, säännellyn yhteisön alakohtaisten sääntöjen mukaan.

11. Kun lasketaan yhteen asianomaisia alakohtaisia vakavaraisuusvaatimuksia, muut kuin 11 artiklassa edellytetyt tai alakohtaisiin kynnysarvoihin ja rajoihin 7 kohdan nojalla tehtävistä mukautuksista johtuvat mukautukset ovat kiellettyjä.

15 artikla

Direktiivissä 2002/87/EY tarkoitetun menetelmän 2 mukaisen teknisen laskennan täsmentäminen

1. Jos säännellyn yhteisön omiin varoihin sovelletaan alakohtaisten sääntöjen nojalla omiin varoihin sovellettavaa suodatinta, on sovellettava yhtä seuraavista käsittelytavoista:

a) suodatettu määrä, joka on omistusyhteyden omien varojen laskennassa huomioon otettava nettomäärä, on lisättävä direktiivin 2002/87/EY 6 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaiseen osuuksien kirjanpitoarvoon, jos suodatettu määrä kasvattaa omien varojen määrää;

b) a alakohdassa tarkoitettu suodatettu määrä on vähennettävä direktiivin 2002/87/EY 6 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesta osuuksien kirjanpitoarvosta, jos suodatettu määrä pienentää omien varojen määrää.

2. Pankin tai sijoituspalveluyrityksen johtamien finanssiryhmittymien osalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 43 artiklassa tarkoitettu, vakuutusalalle kuuluvassa yhteisössä oleva merkittävä sijoitus, joka ei ole omistusyhteys, on vähennettävä kokonaan välineen omistavan yhteisön omien varojen eristä kyseiseen yhteisöön sovellettavien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. Ryhmittymän sisäiset sijoitukset pääomainstrumenteissa, jotka voidaan katsoa omiksi varoiksi alakohtaisten sääntöjen mukaisesti ottaen huomioon asianomaiset alakohtaiset rajat, on vähennettävä omista varoista tai jätettävä omia varoja koskevien laskelmien ulkopuolelle.

4. Lisäpääomavaatimukset on laskettava liitteessä olevan laskentakaavan mukaisesti.

16 artikla

Direktiivissä 2002/87/EY tarkoitetun menetelmän 3 käyttöolosuhteiden täsmentäminen

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia direktiivin 2002/87/EY liitteessä I tarkoitetun menetelmän 3 soveltamisen vain jommassakummassa seuraavista olosuhteista:

▼B

a) direktiivin 2002/87/EY liitteessä I tarkoitetun menetelmän 1 tai kyseisessä liitteessä tarkoitetun menetelmän 2 soveltaminen kaikkiin finanssiryhmittymään kuuluviin yhteisöihin on kohtuullisesti arvioiden mahdotonta erityisesti siksi, ettei menetelmää 1 voida käyttää yhden tai useamman yhteisön tapauksessa, koska kyseiset yhteisöt kuuluvat konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle tai koska säännelty yhteisö on sijoittautunut kolmanteen maahan ja riittävien tietojen hankinta jommankumman menetelmän soveltamiseksi kyseiseen yhteisöön on mahdotonta;

b) yhteisöillä, jotka soveltaisivat jompaakumpaa menetelmää, on kokonaisuutena tarkasteltuna vähäinen merkitys finanssiryhmittymään kuuluvien säänneltyjen yhteisöjen valvonnalle asetettujen tavoitteiden kannalta.

2. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen finanssiryhmittymään kuuluvien säänneltyjen yhteisöjen on käytettävä joko menetelmää 1 tai menetelmää 2.

3. Kun finanssiryhmittymään sovelletaan toimivaltaisen viranomaisen luvalla menetelmää 3, menetelmän soveltamisen on oltava ajan mittaan johdonmukaista.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 5 artiklaa, 6 artiklan 2 kohtaa, 8 artiklaa, 9 artiklan 1 kohtaa sekä 14 artiklan 5 ja 9 kohtaa aletaan soveltaa direktiivin 2009/138/EY 309 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE

Direktiivin 2002/87/EY menetelmän 2 mukainen laskentamenetelmä

Vähennys- ja yhteenlaskumenetelmä

Menetelmän 2 mukainen lisävakavaraisuusvaatimusten laskenta on suoritettava kuhunkin ryhmittymään kuuluvaan yhteisöön sovellettavan tilinpäätössäännöstön perusteella seuraavan kaavan mukaan:

$$scar = \sum_{i=1}^{Gfin} x_i(\mathrm{OF}_i) - \left(\sum_{i=1}^{Gfin} (\mathrm{REQ}_i) + \sum_{j=1}^{G} (\mathrm{BV}_j) \right)$$

$$scar \geq 0$$

Jolloin alakohtaisten sääntöjen mukaisesti omiksi varoiksi hyväksyttävät ryhmittymän sisäiset pääomainstrumentit jätetään omien varojen (OF_i) ulkopuolelle.

Lisävakavaraisuusvaatimukset (*scar*) lasketaan siten seuraavien summien erotuksena:

1. finanssiryhmittymän kunkin säännellyn ja sääntelemättömän rahoitusalan yhteisön (*i*) omien varojen summa (OF_i), jolloin laskennassa voidaan käyttää eriä, joiden käyttö omina varoina on asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti sallittua; sekä

2. ryhmittymän (G) kunkin säännellyn ja sääntelemättömän rahoitusalan yhteisön (i) vakavaraisuusvaatimusten summa (REQi), jolloin vakavaraisuusvaatimukset on laskettava asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaan, ja muissa kyseiseen ryhmittymään kuuluvissa yhteisöissä (j) omistettujen omistusyhteyksien kirjanpitoarvo (BVj).

Sääntelemättömien rahoitusalan yhteisöjen laskennallinen vakavaraisuusvaatimus on laskettava 12 artiklan mukaisesti Omat varat ja vakavaraisuusvaatimukset otetaan huomioon niiden suhteellisen osuuden (*x*) mukaisesti direktiivin 2002/87/EY 6 artiklan 4 kohdan ja kyseisen direktiivin liitteen I mukaisesti.

Erotus ei saa olla negatiivinen.